

Oslo, 14.09. 2011

Til: Fylkesmannen i Oslo og Akershus (postmottak@fmoa.no)
Kopi: Direktoratet for naturforvaltning (postmottak@dirnat.no)

VEDTAK OM KVOTE FOR LISENSJAKT PÅ ULV 2011

KLAGE

Det vises til protokoll fra fellesmøte mellom rovviltnemndene i region 4 og 5 datert 25.08.d.å. Det fremgår at det ble gjort vedtak om en kvote på 3 dyr for lisensjakt på ulv for perioden 01.10.2011 til 31.03. 2012.

Naturvernforbundet anser ikke at bestandssituasjonen for ulv gjør det forsvarlig å tillate noen lisensjakt på ulv og påklager derfor med dette vedtaket. Vi ber konkret om at det ikke åpnes for lisensjakt på ulv i lisensperioden 2011-2012.

Bestandssituasjon

Det ble i 2010 registrert 3 helnorske ynglinger av ulv. Revirene hvor det ble registrert yngling var i Linnekleppen i Østfold og Kynna og Slettås i Hedmark. Det var første gang siden nåværende rovviltforvaltning ble innført i 2005, at bestandsmålsetningen ble nådd. Så langt i 2011 er det ikke registrert yngling i noen av de revirene hvor det ble registrert yngling i 2010. Det er i 2011 kun registrert yngling ett sted i Norge, nemlig i Rotna-reviret som er et grenserevir mot Sverige. Direktoratet for naturforvaltning har foreløpig rapportert også om en nedgang i forekomsten av ulv i Norge på individnivå.

Naturvernforbundet understreker at det allerede er registrert avgang på hele 9 ulver i Norge i år. Dette tilsvarer minst en firedel, kanskje opp mot en tredel av all ulv som ble registret med opphold i Norge i 2010.

Bestandsmålsetningen

Forvaltningen legger til grunn at bestandsmålsetningene skal forsøkes nådd så nøyaktig som mulig. Naturvernforbundet er generelt meget kritisk til en slik detaljorientert viltforvaltning og spesielt i når dette kombineres med de svært lave bestandsmålsetningene man har for de store rovdyrene, og særlig for ulv. Når først forvaltningen mener å følge en målsetning om å treffe bestandsmålsetningene så nøyaktig som mulig, må dette da imidlertid være et prinsipp som skal gjelde i like stor grad til fordel for ivaretagelse av rovdyrbestandene, som for begrensningen av dem. Såkalt nøyaktige bestandsmål kan ikke bare oppfattes som maksimumstall, men også som minimumstall. Dette må bety at forvaltningen må vise stor tilbakeholdenhet med å tillate fellinger i en situasjon hvor bestandsmålet kun er nådd, ikke overskredet. Dette forsterkes av at bestandsmålet for ulv er nådd kun en gang etter mange år hvor forvaltningen har mislykkes med å nå målsetningen.

Naturmangfoldlovens bestemmelser

Sett på bakgrunn av ovenstående og under henvisning til føre-var-prinsippet nedfelt i naturmangfoldloven § 9, finner Naturvernforbundet nemndas begrunnelse utilfredsstillende. Det hevdes at vedtaket ikke vil true overlevelsen av ulvebestanden på lang sikt, uten at dette er sannsynliggjort. For det første har ikke nemnda bare til oppgave å unngå utryddelse på lang sikt, men å gjennomføre en forvaltning som sikrer en minimumsbestand både nå og i fremtiden. Forvaltningen vil måtte betegnes som mislykket hvis man ikke får minimum 3 ynglinger også i 2011 slik man hadde i 2010. Når det gjelder føre-var-prinsippet har Naturvernforbundet merket seg at forvaltningen synes å legge til grunn at prinsippet ikke har noen særlig relevans for rovdyrforvaltningen, fordi man gjennomgående har gode kunnskaper om bestandssituasjonen. Føre-var-prinsippet forstås i så fall ikke som et generelt forsiktighetsprinsipp i forhold til menneskelige inngrep i naturen. Naturvernforbundet anser at forvaltningen på dette punktet misforstår loven. Det er riktig at det foreligger mye kunnskap om norske rovdyr. Dette er en følge av at de aktuelle artene er av verdens mest overvåkede og regulerte viltbestander. Dette fritar ikke forvaltningen fra forpliktelsen om å forvalte disse sårbare bestandene med forsiktighet. De grunnleggende fakta i den aktuelle saken er at forekomsten av ulv i Norge er svært begrenset og at arten er klassifisert som "kritisk truet". At det foreligger slik kunnskap gjør selvsagt at føre-var-prinsippet slår inn med full tyngde, ikke at det blir irrelevant. Ingen kan med sikkerhet si hva resultatet av ynglingsregistreringene i 2011 vil være, men det synes åpenbart at ulvebestanden er så tynn at et hvert uttak innenfor de fylker som har ynglingsmål, vil gjøre måloppnåelsen mer usikker. Det må her has i minne at det er snakk om lisensfelling rettet mot bestanden som sådan, ikke skadefellinger rettet mot bestemt individ. For Naturvernforbundet er det derfor ganske klart at nemnda ikke har grunnlag for å si at dens vedtak ikke er problematisk i forhold til naturmangfoldlovens bestemmelser, herunder § 9. Det hele blir ikke bedre av at nemnda viser til lovens § 5. Denne bestemmelsen fastsetter forvaltningsmålet slik at det skal sikres "levedyktige bestander i naturlige utbredelsesområder." Ulven som art er i Norge i dag "kritisk truet" og finnes altså ikke i en langsiktig levedyktig bestand og den tillates langt fra å etablere seg i sine naturlige utbredelsesområder. Dette gir svært dårlig grunnlag for, innenfor naturmangfoldlovens bestemmelser, å tillate lisensjakt på ulv.

Fellingsområdet

I forhold til sekretariatets innstilling utvidet fellesmøtet fellingsområdet til hele Hedmark fylke. Naturvernforbundet anser som sagt at det ikke er grunnlag for fastsettelse av noen kvote i de aktuelle fylkene over hodet. Hvis det likevel skulle tillates felling av ulv burde dette skje på størst mulig avstand fra aktuelle yngleområder. Med de svært begrensede ynglesonene som er fastsatt, er det behov for en buffersone på utsiden av disse for å unngå at dyr som kan ha betydning for ynglingene innenfor sonen, blir felt. Hvis det skal tillates fellinger burde dette rettes mot langt vandrende enkeltindivider på god avstand fra ynglesonene. Dette tilsier at eventuelle lisensfellinger kun tillates i de vestlige grenseområder av de aktuelle fylkene, ikke i hele Hedmark og i de områder i Akershus som ligger tette opp mot yngleområdene. Det må samtidig legges inn

betydelige sikringsmekanismer mot å skyte genetisk verdifulle dyr, hvis vår klage ikke tas til følge. Vi vil også bemerke at den siste ulven som nylig ble skutt i påberopt nødverge på Nes i Akershus medio august, automatisk må belastes lisenskvoten.

Konklusjon

Naturvernforbundet ber om at fellesmøtets vedtak omgjøres og at lisensfellingskvoten settes til 0. Subsidiært bes det om at lisenskvoten reduseres og at fellingsområdet fastsettes slik at eventuelle fellinger potensielt blir til minst mulig skade for ulvebestanden.

Under henvisning til at vedtakets skadepotensial i forhold til en kritisk truet bestand og at jaktstart er fastsatt til 01.10.d.å., bes det om at klagen gis oppsettende virkning.

Mvh
Naturvernforbundet

Arnodd Håpnes
Fagleder naturmangfold

Kjell Fredrik Løvold /s/
Leder rovdyrnettverk